

го усердно за да отбѣгнешъ укореніе-то че-
си быль упрямъ (инатчія).

619. Возвышеніе-то на человѣцы-те со-
стоиша въ смиреніе-то.

620. Не тражи едно достойнство, кое-то
не ти принадлѣжава,

621. Не существува на свѣта вина (ка-
бахатъ), коя-то да не е достойна за прощеніе.

622. Срамота-та на ученаго да има ма-
ло ученіе.

623. Мало размышеніе въ дѣла-та, чи-
ни повече, отъ много кои-то быватъ безъ из-
браніе и безъ разсужденіе,

625. Бѣли-те ти власи (косми) са пре-
дизвѣстіе то на смерть-та ти.

625. Единъ отъ законы-те на пріятел-
ство-то е, да не сидосаденъ на пріятелы-те си.

626. Кой-то ся нахожда въ царска служ-
ба и на велики-те человѣцы, треба да пази
пять вѣчта, за да не даде причина на вразы-
те си да му сотворятъ зло: перво, не треба
да ся яви лъжецъ на господаря си; второ- ни-
когда да не прикаже нѣчто зло предъ него за
другого, трето, никогда да не ся сопротиви
на нѣкое нѣчто; четверто, да не чини нѣчто
противъ повелѣніе-то му; пято да не изяви
никому тайна-та, коя-то неговий господинъ бы